Nr. 16. Tarnopol, dnia 15 grudnia 1928. Rok VIII.

TARNOPOLSKI Dziennik Wojewódzki

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy. Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku służbowego do władz rządowych i wymienionych instytucyj.
Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 zł.

Treść działu urzędowego:

A. OBWIESZCZENIA.

1
Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 listopada 1928 r. L. AD. 13433 w sprawie wykazu czasów ochronnych dla zwierząt łownych w następnym roku.

Na zasadzie art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 grudnia 1927 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 110 poz. 934) ogłaszam niniejszem wykaz czasów ochronnych, obowiązujących na terenie tutejszego Województwa dla zwierząt łownych w roku 1929, a to dla:

jeleni-byków, danieli-rogaczy od dnia 1 listopada 1928 do dnia 31 sierpnia 1929,
sarn-kozłów od dnia 1 lutego 1929 do dnia 20 kwietnia 1929,
zajęcy-szaraków od dnia 1 lutego 1929 do dnia 30 września 1929,
zajęcy-bielaków od dnia 15 lutego 1929 do dnia 31 października 1929,
borsuków od dnia 1 grudnia 1928 do dnia 31 sierpnia 1929,
wiewiórek od dnia 1 marca 1929 do dnia 31 października 1929,
głuszczów-kogutów od dnia 15 maja 1929 do dnia 15 marca 1930,
cietrzewi-kogutów od dnia 1 czerwca 1929 do dnia 15 sierpnia 1929,
jarząbków od dnia 1 lutego 1929 do dnia 15 sierpnia 1929,
pardw od dnia 1 lutego 1929 do dnia 15 sierpnia 1929,
bażantów-kogutów od dnia 1 lutego 1929 do dnia 31 sierpnia 1929,
kuropatw od dnia 1 grudnia 1928 do dnia 31 sierpnia 1929,
przepiórek od przylotu do dnia 31 sierpnia 1929,
słonek od dnia 15 maja 1929 do dnia 15 sierpnia 1929,
bataljonów od dnia 1 czerwca 1929 do dnia 10 lipca 1929,
dzikich kaczorów od dnia 1 czerwca 1929 do dnia 10 lipca 1929,
dzikich kaczek (samic i młodych) oraz innego ptactwa wodnego i błotnego od dnia 1 marca 1929 do dnia 10 lipca 1929,
dzikich łabędzi i dzikich gęsi od dnia 15 maja 1929 do dnia 31 lipca 1929,
dropi, dropi-kamionek (strepetów), dzikich gołębi, drozdów, kwiczołów, paszkotów od dnia 1 lutego 1929 do dnia 15 sierpnia 1929,
ptaków krukowatych i drapieżnych z wyjątkiem jastrzębi, gołębiarzy, krogulców, wron i srok od dnia 1 lutego 1929 do dnia 15 sierpnia 1929.

Powyższy czas ochronny ustanowiony został postanowieniem art. 49 zacytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 10 stycznia 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 7 poz. 50) zabroniono polować całkowicie na wiewiórki i dropie na przeciąg jednego roku, t. j. do dnia 24 stycznia 1929 roku.

Według postanowienia art. 48 tego rozporządzenia nie wolno wogóle polować na bobry, świstaki, na samice i cielęta jelenia, na sarny-kozy i koźlęta, na niedźwiedzice od niedźwiedziątek, na głuszcze kury, bażanty-kury, czarne bociany, na cietrzewie-kury.

Natomiast według postanowień art. 50 tego rozporządzenia wolno polować przez cały rok na wilki, wydry, kuny domowe (kamionki), tchórze, gronostaje, łasice, króliki, jastrzębie-gołębiarze, krogólce, sroki i wrony oraz podbierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda wymienionych ptaków.

Powyższy czas ochronny dla zwierząt łownych podaję do wiadomości z pouczeniem, że po upływie 10 dni od rozpoczęcia czasu ochronnego sprzedawanie, kupowanie, przewożenie i przenoszenie objętej ochroną zwierzyny, oraz świeżych skór z tej zwierzyny, jak również podawanie takiej zwierzyny w jadłodajniach jest wzbronione.

Wyjątkowo można przewozić lub przenosić zwierzynę ze zwierzyńców i bażantarni, jeżeli się ma pisemne zaświadczenie ich właściciela, że zwierzyna stamtąd pochodzi i w zaświadczeniu wskazano miejsce jej przeznaczenia.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

B. ORZECZENIA.

2

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 listopada 1928 r. L. RW. 4162/28.

Na podstawie art. 19, 20 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 57 poz. 504) **uznaję za lasy ochronne,** część lasu majęt. Biała zwane „Chudobina" i „Sklepiska" stanowiące własność Leona Horodyskiego, a położone w gm. kat. Biała pow. czortkowskiego na na całych parcelach lasowych lk. 1047, 1059, 1060, 1088/66 i części plk. 1088/1 z obsz. 20·5585 ha, na łącz. pow. 115·5060 ha.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

C. ZARZĄDZENIA OKÓLNE.

3

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu

L. AD. 13173/28. Tarnopol, dnia 26 listopada 1928.

W sprawie zawiadomienia władz administracyjnych o wyrokach zapadłych w sprawach karno-administracyjnych.

Do Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadomiło reskryptem z dnia 14 listopada 1928, Nr. A. P. 4559/3, że w sprawach karno-administracyjnych, w których odnośne władze administracyjne chciałyby być poinformowane o zapadłych wyrokach sądowych, wydanych w trybie art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 o postępowaniu karnoadministracyjnem (Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 365) winny zwracać się z odpowiedniemi wnioskami do właściwych Prokuratorów.

Prokuratorowie zażądają akta od sądu i umożliwią przedstawicielowi władzy administracyjnej zapoznanie się z treścią wyroku sądowego.

Ten tryb postępowania został ustalony w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości, które udzieliło Prokuratorom odpowiednich wskazówek, o czem świadczy pismo Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 16 października 1928 L. I. U. 5535/28.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa, że zaznajamianie się odnośnych władz administracyjnych z motywami wyroków sądowych w sprawach większej

wagi, przyczyni się do ustalenia jednolitej interpretacji przepisów prawnych i należytego współdziałania władz administracyjnych i sądów, a temsamem spowoduje zmniejszenie ilości żądań skierowania spraw karno-administracyjnych na drogę postępowania sądowego, oraz ułatwi pracę wspomnianym władzom.

Podając powyższe do wiadomości polecam zaznajamiać się z treścią wyroków sądowych w sprawach rzeczonych w postępowaniu karno-administracyjnem, a treść wyroku jakoteż uzasadnienie jego podać podwładnym urzędnikom do wiadomości, przedstawiwszy przedtem przebieg odnośnej sprawy.

Za Wojewodę: **Strzyżowski** w. r.
Radca Wojew.

4

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 13169. Tarnopol, dnia 29 listopada 1928.

Odroczenie służby wojskowej osobom przebywającym zagranicą.

Okólnik Nr. 155.

Do Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

W związku z postanowieniami ustawy z dnia 23 maja 1924 o powszechnym obowiązku wojskowym w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 46, p. 458) Min. Spr. Wewn. po porozumieniu z Min. Spr. Wojsk. uregulowało kwestję odroczeń czynnej służby wojskowej w drodze wewnętrznego zarządzenia, którego odpis został Panom Starostom przesłany tut. reskr. L. AD. 4337 z dnia 5. IV. 1928 r.

W myśl powyższego zarządzenia kwestja odroczeń dla osób odbywających studja uregulowana została zgodnie z postanowieniami art. 61 ustawy o p. o. w. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 458) z uwzględnieniem okresu przejściowego dla tych, którzy już korzystali z odroczeń na zasadzie art. 57 ustawy o p. o. sł. wojsk. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609 z 1924). Okresem tym objęte zostały osoby urodzone w roku 1906 i starsze, które po skwalifikowaniu ich za zdolnych do czynnej służby wojskowej (kat. A) korzystały z odroczeń. Mogą one nadal korzystać z tej ulgi nie dłużej jednakże jak do 1 lipca tego roku kalendarzowego, w którym ukończyły względnie ukończą 25 lat życia. Po upływie powyższego terminu mogą jeszcze korzystać przez jeden rok z przesunięcia im terminu stawienia się do szeregów, o ile do dnia 1 czerwca przed upływem okresu odroczeniowego złożą prośbę o to, z dołączeniem zaświadczenia wyższego zakładu naukowego, do właściwego Powiatowego Komendanta Uzupełnień. Zasady te mają zastosowanie do osób odbywających studja w kraju i zagranicą oraz osób, odbywających praktykę w myśl punktu d art. 57 ustawy o p. o. sł. wojsk. (Dz. U. R. P. Nr. 61; poz. 609) o ile stosunek ich do służby wojskowej został już ustalony.

Osoby rocznika 1906 i starsze, odbywające studja zagranicą, które nie stawały jeszcze przed komisją poborową i nie mają określonego stosunku do służby wojskowej, korzystać mogą z przesunięć im terminu stawienia się przed komisją poborową na zasadach określonych dla odroczeń, najdalej jednak do 1 lipca tego roku, w którym kończą 25 lat życia. Osoby urodzone w roku 1907 i młodsze, korzystać mogą z odroczeń i przesunięć im terminów stawienia się przed komisją poborową z tytułu odbywania nauk do wieku, oznaczonego w art. 61 ustawy o p. o. w. (Dz. U. Nr. 46, p. 458).

Praktyka w zakładach handlowych, przemysłowych, lub rolniczych przy udzielaniu odroczeń względnie przesunięć stawienia się przed komisją poborową dla tych roczników może być uwzględniana wówczas, jeżeli praktyka przepisana jest programem nauk zakładu naukowego, w którym dane osoby odbywają studja.

Udzielone już przez Urzędy Konsularne odroczenia wzgl. przesunięcia terminu stawienia się przed komisją poborową rozbieżnie z wyżej wymienionemi zasadami należy utrzymać w mocy z tem, że termin tych odroczeń i przesunięć dla roczników 1903 i 1904 kończy się z dniem 30 czerwca 1929 roku. O tem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopada 1928 Nr. Wojsk. 1210/27.

Za Wojewodę: **Wagner** w. r.
Radca Wojew.

5

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 13134. Tarnopol, dnia 27 listopada 1928.

Ulgi wojskowe dla djakonów prawosławnych.

Okólnik Nr. 156.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopada 1928 Nr. Wojsk. 1604/1 (okólnik Nr. 224) zawiadamiam, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z ks. Metropolitą Kościoła Prawosławnego uznało obecnie djakonów prawosławnych za duchownych posiadających wyższe święcenia, którym przysługuje prawo ulg, przewidzianych w art. 55 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr. 46, p. 458 z 1928 r.).

W związku z powyższem poleca się Panom Starostom traktować podania djakonów prawosławnych o ulgę z art. 55 wzmiankowanej ustawy na równi z podaniami duchownych katolickich, posiadających wyższe święcenia.

Za Wojewodę: **Wagner** w. r.
Radca Wojewódzki.

6

Urząd Wojewódzki W Tarnopolu.

L. Z. P. 3830/28. Tarnopol, d. 20 listopada 1928 r.

Instrukcja o badaniu zdolności fizycznej dla celów wychowania fizycznego i sportów.

Okólnik Nr. 147.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) zawiadamia, że Rada Naukowa Wychowania Fizycznego zatwierdziła książkę pióra D-ra Władysława Dybowskiego p. t. „Badania zdolności fizycznej dla celów wychowania fizycznego i sportu“ (wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich Lwów, 1928), jako instrukcję do użytku lekarzy wojskowych, urzędowych i szkolnych.

Zechce Pan Starosta zalecić wszystkim lekarzom, roztaczającym opiekę nad wychowaniem fizycznem i przysposobieniem wojskowem na terenie podległego Starostwa, aby w wykonywaniu badań zdolności fizycznej kierowali się wskazówkami, zawartemi w Instrukcji D-ra Dybowskiego.

Za Wojewodę: **Dr. B. Salak** w. r.
Naczelnik Wydziału.

7

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Z. P. 3963/28. Tarnopol, d. 28 listopada 1928 r.

Badanie kierowców samochodowych.

Okólnik Nr. 154.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

W ślad za okólnikiem Nr. 116 z 22 sierpnia 1928 r. L. Z. P. 2775, zwracam uwagę lekarzy powiatowych, że wymaganych na mocy rozporządzenia ministerjalnego z 27 stycznia 1928 (Dz. U. 41/28 poz. 395) § 59 p. 36, świadectw lekarskich dla kierowców samochodowych i kandydatów na tychże, lekarze powiatowi nie mogą wydawać na żądanie stron jako lekarze urzędowi.

Natomiast z urzędu poddają oni badaniu lekarskiemu kierowców samochodowych i kandydatów w wypadkach przewidzianych w § 59 poz. 4 b. i § 80 tylko na żądanie Wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Za Wojewodę: **Dr. B. Salak** w. r.
Naczelnik Wydziału.

8

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Z. P. 3933/28. Tarnopol, dnia 27 listopada 1928.

Szkolenie higjenistek społecznych.

Okólnik Nr. 157.

Do Wydziałów Powiatowych w Województwie Tarnopolskiem.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament V. Służby Zdrowia) powiadamia, że tegoroczny kurs dla higjenistek wiejskich ze względów na trudności szkolenia praktycznego nie może być liczny i liczba miejsc została rozdzielona z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie kandydatek pochodzenia wiejskiego.

Z nadesłanych przez Województwo Tarnopolskie podań tylko 5 odpowiadało warunkom. Dwie z pośród kandydatek zostały przyjęte na kurs higjenistek wiejskich, dwie skierowane na kurs higjenistek-wywiadowczyń przeciwgruźliczych wobec tego, że instytucje, wysyłające je, zaznaczyły na podaniach, iż będą one pracować w poradniach przeciwgruźliczych. Jedna na kurs nie przyjechała.

Oprócz tego na kurs dla higjenistek-wywiadowczyń przeciwgruźliczych przyjęte zostały dodatkowo jeszcze dwie tutejsze kandydatki, lecz jedna chora musiała być usunięta z kursu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zdaje sobie sprawę z rosnącego zapotrzebowania na pielęgniarki społeczne. Szkolenie dobrego personelu trwa conajmniej dwa lata i musi być prowadzone bardzo metodycznie, aby dało pożądane rezultaty. Najlepiej nadają się do tego szkoły pielęgniarskie, które nietylko dają wiadomości fachowe, ale urabiają również charakter i przyzwyczajenie higjeniczne. Kursy dorywcze nigdy nie zastąpią systematycznego szkolenia.

Dla zapobieżenia brakowi wykwalifikowanych pielęgniarek byłoby najbardziej pożądane, aby wybrane kandydatki na pielęgniarki były skierowywane, jako stypendystki samorządowe, do szkół pielęgniarstwa, 1) do Warszawy, Smolna 6 lub 2) Krakowa, Kopernika 23.

Przyjęcie nowych uczenic w obu tych szkołach będzie odbywało się na wiosnę 1929 r. Warunki przyjęcia: obywatelstwo polskie, wiek 20—30 lat, dobre zdrowie, nieposzlakowane prowadzenie się.

Pełna opłata za naukę wraz z utrzymaniem wynosi 250 zł. miesięcznie od osoby. W drodze umowy kandydatki mogą być częściowo zwolnione od opłaty.

Tą drogą zapewnią sobie powiaty dopływ sił fachowych, przy których pomocy będzie można zarówno organizować nowe placówki, jak i przeszkalać personel niefachowy, już pracujący w poradniach.

W końcu nadmienia się, że na kursie dziewięciomiesięcznym dla higjenistek wiejskich prawdopodobnie znajdą się osoby bez przydziału, zechcą przeto Wydziały Powiatowe przez Województwo przysłać wykaz miejscowości, które będą potrzebowały pielęgniarek, z podaniem warunków płacy i terminu, od kiedy pielęgniarki będą w każdej z nich potrzebne.

Za Wojewodę: **Dr. B. Salak** w. r.
Naczelnik Wydziału.

9

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Z. P. 3915/28. Tarnopol, dnia 26 listopada 1928.

Zwalczanie jaglicy.

Okólnik Nr. 158.

Do Wszystkich Panów Starostów Powiatowych (Lekarzy Powiatowych) Województwa Tarnopolskiego.

W związku z ogłoszonem w Dz. U. R. P. rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z mocą ustawy o zwalczaniu jaglicy (Dz. U. Nr. 36 ex 1928 z dnia 22 marca 1928, poz. 333) przypominam, że w myśl art. 17 powołanego na wstępie rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy, odnoszące się do jaglicy, o ile rozporządzenie powołane odmienne ustanowiło normy, natomiast wchodzą w życie nowe normy o donoszeniu jaglicy.

I tak w myśl art. 1 omawianego rozporządzenia z reguły należy nadal donosić tylko o przypadkach zachorowania na jaglicę, a dopiero osobne zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych może rozciągnąć obowiązek zgłaszania także na przypadki, w których zachodzi podejrzenie jaglicy.

Zgłaszać należy jaglicę bezpośrednio do powiatowej władzy administracji ogólnej w terminie tygodnia.

Art. 2. omawianego rozporządzenia postanawia, że obowiązek zgłaszania jaglicy obciąża jedynie lekarzy i kierowników szpitali, lecznic, przychodni i t. p. instytucyj leczniczych.

Art. 3. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zwalczaniu jaglicy ustanawia 2 obowiązki, ciążące na chorych na jaglicę:

1) obowiązek leczenia się,

2) obowiązek stosowania się do zaleceń lekarzy i władz sanitarnych, mających na celu ograniczanie szerzenia się choroby wśród otoczenia.

Od wykonywania obu tych obowiązków zależy, czy choremu można zresztą bez szkody dla otoczenia pozostawić swobodę w stosunkach zarobkowych, szkolnych i t. d., czy też należy zarządzić przymusową izolację i leczenie w myśl art. 5 rozporządzenia.

Tam gdzie przychodni przeciwjaglicznej niema, powinien lekarz powiatowy zbadać współdomowników chorego, w celu wykrycia dalszych chorych na jaglicę i zarządzenia środków ochronnych. Należy również iść w ślad za chorym do szkoły (u dzieci), do pracowni i wogóle do zbiorowisk ludzkich, z których chory mógł rozsiać zarazę, lub w których sam doznał zakażenia jaglicą. Samo tylko rejestrowanie chorych na jaglicę świadczyłoby o bezmyślności lub niedbalstwie lekarza.

Dlatego też podając powyższe rozporządzenie do do wiadomości zechcą Panowie zwrócić uwagę lekarzy okręgowych i szkolnych i nauczycieli na tę niezmiernie ważną sprawę, która zwłaszcza w szkołach, jako większych zbiorowiskach, może się stać groźnym ogniskiem choroby.

Celem bliższego zaznajomienia się nad sposobami uchronienia się przed tą chorobą, zechcą Panowie zarządzić wygłoszenie krótkiego odczytu na najbliższej konferencji szkolnej i ew. innych.

W odczycie chodzić będzie przedewszystkiem o to jakie środki należy przedsięwziąć, by zapobiedz szerzeniu się jaglicy wśród dziatwy wzgl. ludności, oraz zwrócić trzeba uwagę na konieczność i pożytek współdziałania z lekarzem powiatowym, okręgowymi i szkolnymi nauczycielstwa i wogóle całej ludności.

O wykonaniu powyższego zarządzenia doniosą Panowie lekarze powiatowi w swoich sprawozdaniach okresowych.

Za Wojewodę: **Dr. Feit** w. r.
Wojewódzki Inspektor lekarski.

10

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Z. P. 3981/28. Tarnopol, d. 4 grudnia 1928 r.

Zwolnienie od zajęć służbowych oficerów i szeregowych Pol. Państw. z powodu choroby.

Okólnik Nr. 159.

Do Panów Starostów Powiatowych (Lekarzy Powiatowych) Województwa Tarnopolskiego.

W końcu marca b. r. weszło w życie Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. Ust. Nr. 28/28. p. 257), które odmiennie od Ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. Nr. 21/22 p. 164) reguluje sprawę zwolnienia od zajęć służbowych oficerów i szeregowych Policji Państwowej.

Rozporządzenie to w art. 56 mówi o konieczności zwolnienia od zajęć — między innemi — w przypadkach choroby, kiedy to przełożona policyjna władza ma prawo poddać oficera i szeregowca Pol. Państw. badaniu lekarskiemu.

Zwracam uwagę lekarzy powiatowych, by ci w orzeczeniach swoich o stanie zdrowia oficerów i szeregowych Pol. Państw. nie kierowali się wskazówkami, zawartemi w tutejszym okólniku Nr. 54 z dnia 12 kwietnia 1928, L. Z. P. 1221/28, lecz jedynie stwierdzali konieczność zwolnienia od pełnienia obowiązków służbowych możliwie na ściśle określony czas, przyczem — o ile zwolnienie ze względu na stan zdrowia ma być natychmiastowe — winni są okoliczność tę odpowiednio zaznaczać w swojem orzeczeniu.

Jednocześnie zaznaczam, że orzeczenia lekarskie w sprawie zwolnienia od zajęć wszystkich innych funkcjonarjuszy państwowych powinny nadal ściśle uwzględniać wymagania wymienionego już okólnika Nr. 54/28.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

11

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 4320. Tarnopol, dnia 10 grudnia 1928.

Zwalczanie wścieklizny.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 5 września b. r. Nr. 5752 W. II podaję do wiadomości umieszczone poniżej uchwały w sprawie zwalczania wścieklizny, powzięte przez II. Zjazd Międzynarodowego Komitetu Zwalczania Epizoocji, odbyty w Paryżu w maju 1928 r.

Uchwały te odpowiadają całkowicie obowiązującym w tej dziedzinie polskim przepisom, wobec czego zwracam uwagę na jaknajściślejsze przestrzeganie tut. rozporządzenia z 28 kwietnia 1928 L. RW. 1034 oraz z 28 sierpnia 1928 L. RW. 2620 i nie czynienie żadnych odstępstw lub ułatwień, ponieważ jak słusznie podkreślono w tych uchwałach, tylko ostre zastosowanie środków weterynaryjnych może dać dodatnie wyniki.

Co się zaś tyczy ogólnego opodatkowania psów zechce Pan Starosta wpłynąć na Wydziały powiatowe i Magistraty, by podatkowanie to było wymierzane w odpowiadającej temu celowi wysokości.

Zarazem polecam Panu Staroście dopilnować we właściwy sposób, aby w myśl § 3 i 4 powołanego tut. rozporządzenia wszystkie zarządy gminne prowadziły ścisłą i dokładną rejestrację psów, oraz aby wszystkie psy były stale zaopatrzone w znaczki rozpoznawcze z uwidocznieniem miejsca pochodzenia jakoteż numeru ewidencyjnego umożliwiającego wykrycie ich posiadacza.

Dla informacji zaznaczam, że tarnopolski Zarząd Oddziału Związku Zaw. lek. weter. podjął się dostarczania ksiąg rejestracyjnych i znaczków rozpoznawczych dla psów.

Zwracam również uwagę, że szerzenie się wścieklizny zwierząt, stanowi stałe i groźne niebezpieczeństwo dla ludzi i zwierząt gospodarskich, powoduje zarazem wielkie utrudnienia dla Rządu przy zawieraniu umów weterynaryjnych, mających na celu umożliwienie jaknajszerszego rozwoju exportu zwierząt zagranicę.

Ponieważ zwalczanie wścieklizny polega prawie wyłącznie na ścisłem przestrzeganiu przepisów weterynaryjnych, państwa importujące z groźnego szerzenia się tej zarazy w kraju, wyciągają ujemne wnioski co do sprężystości działania władz administracyjnych i w związku z tem, z powodu braku zaufania, wysuwają daleko idące ograniczenia ochronne przy imporcie zwierząt z Polski.

Wobec tego wyrażam nadzieję, że Pan Starosta w zrozumieniu niebezpieczeństwa dla ludzi i zwierząt z powodu szerzenia się wścieklizny dołoży wszelkich starań **pod osobistą odpowiedzialnością jak również pow. lekarza weter.** i dopilnuje we właściwy sposób, aby obowiązujące zarządzenia zapobiegawcze były należycie przestrzegane przez ludność oraz podległe Mu władze i organa.

Wojewoda: w z. **Siedlecki** w. r.
Wicewojewoda.

ODPIS.

UCHWAŁY

II-go Zjazdu Międzynarodowego Komitetu Zwalczania Epizoocji w sprawie wścieklizny, odbytego w Paryżu w maju 1928 r.

I. Jest rzeczą konieczną, aby rządy poszczególnych państw prowadziły wspólną sprężystą i stanowczą akcję przeciwko wściekliźnie w celu całkowitej likwidacji tej choroby.

II. Według dotychczasowych doświadczeń choroba ta może być zupełnie zlikwidowana przez ostre zastosowanie środków weterynaryjno-policyjnych, które przynoszą pomyślne rezultaty, zwłaszcza jeśli są stosowane na jednakowych zasadach z równą bezwzględnością na wielkich obszarach.

Główne zasady zwalczania są następujące:

1) zabijanie wszystkich psów wałęsających się oraz bezpańskich,

2) ogólne obowiązkowe opodatkowanie psów z zaopatrywaniem ich w znaczki widoczne, któreby pozwalały łatwo rozpoznać, że pies jest rejestrowany. Psy, które nie były zaopatrzone w te znaczki winny być uważane jako bezpańskie i zabijane,

3) psy wściekłe należy niezwłocznie zabijać, psy zaś podejrzane o wściekliznę, zwłaszcza zaś te, które pokąsały ludzi, należy również zabijać po uprzedniem zbadaniu pozwalającem na ustalenie rozpoznania,

4) winny być zabijane również i psy. które chociaż nie były pokąsane, miały jednakże styczność ze zwierzętami wściekłemi lub podejrzanemi o wściekliznę.

5) w wielkich miastach oraz w okręgach zapowietrzonych jest niezbędne używanie kagańców i prowadzenie psów na smyczy,

6) psy, które pokąsały ludzi, mogą być uznane za niepodejrzane o wściekliznę dopiero wówczas, jeżeli poddane dwutygodniowemu nadzorowi nie wykażą żadnych podejrzanych objawów,

7) inne podejrzane zwierzęta winny być utrzymane pod nadzorem przez okres conajmniej 3-miesięczny.

III. Szczepienia ochronne psów mogą być traktowane jako środek pomocniczy przy walce z wścieklizną i stosowane tylko **u psów zdrowych**, które następnie winny być poddane nadzorowi weterynaryjnemu. Szczepienia te mogą być przeprowadzane przy zachowaniu następujących warunków:

1) szczepienia mogą się odbywać szczepionkami, zawierającemi zabite lub osłabione zarazki,

2) szczepienie psów pokąsanych przez zwierzęta wściekłe lub podejrzane, jak również pokąsanych przez koty jest bezwzględnie zakazane.

Szczepienia innych zwierząt mogą być dokonywane i po zarażeniu się, o ile możności w terminie 2-tygodniowym w warunkach określonych przez właściwe władze.

Minister: **Niezabytowski** w r.

12

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 3241. Tarnopol, dnia 6 grudnia 1928 r.

Ulepszenie jakości surowca skórzanego.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Surowiec skórzany pochodzenia krajowego w znacznym procencie nie odpowiada wymaganym warunkom, co powoduje konieczność sprowadzania lepszych gatunków skór z zagranicy. Wynikające z tego powodu niedogodności szczególnie odczuwa Ministerstwo Spraw Wojskowych, napotykając znaczne trudności w zaopatrzeniu armji w surowiec skórzany odpowiedniego gatunku. Sprawa polepszenia jakości krajowego surowca skórzanego od dłuższego już czasu jest przedmiotem zainteresowania ze strony poszczególnych Ministerstw i była rozważana na kilku konferencjach, zwołanych przez Ministerstwo Rolnictwa.

W wyniku wspomniach konferencji, które odbyły się przy udziale zainteresowanych czynników rządowych i społecznych oraz przedstawicieli przemysłu garbarskiego, rzeźników i robotników przemysłu spożywczego, zostało wyjaśnione, że na obniżenie jakości surowca skórzanego przeważnie wpływa wadliwie zdejmowanie skór przy uboju zwierząt w rzeźniach i następnie nieodpowiednie przechowywanie i konserwacja skór do czasu ich sprzedaży garbarzom. Psucie skór przy ich zdejmowaniu przez głębokie i powierzchowne nacięcia w różnych miejscach i szczególnie na grzbiecie wynika głównie z niedbalstwa lub nieumiętności pracowników, którzy mają na celu pośpiech w pracy, nie dbając, o jej dokładność, co ma szczególne znaczenie przy zdejmowaniu skór. Na niedokładność pracy wpływa również często brak w rzeźni odpowiednich warunków, w szczególności zaś niedostateczne oświetlenie i ciasnota.

Pozatem nawet względnie nieźle zdjęte skóry podlegają zniszczeniu z powodu przechowywania przez skupujących towar pośredników w prymitywnie urządzanych komórkach i prowizorycznych składach, gdzie nie może być zastosowane należyte w swoim czasie solenie lub suszenie.

Wobec powyższego polecam Panu Staroście wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z 13 września br. Nr. 1172-W-III wydać natychmiast zarządzenia, aby urzędy gminne i wiejskie, posiadające rzeźnie, zastosowały wszelkie środki w celu podniesienia jakości surowca skórzanego a w szczególności:

1) lekarze weterynaryjni, jak również oglądacze, wykonywający badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, winni zwracać uwagą na prawidłowe zdejmowanie skór i pouczać w tym względzie pracowników, aby wykonywali tę ważną robotę dokładnie i bez pośpiechu, unikając przedewszystkiem nacinania skór (sznytów),

2) wszystkie zdjęte skóry niezwłocznie mają być plombowane lub znakowane znakiem danej rzeźni w ten sposób, aby można było zawsze sprawdzić miejsce pochodzenia skóry,

3) w rzeźniach należy unikać ciasnoty podczas uboju i dążyć do rozłożenia uboju równomiernie, aby nie skupiać całego uboju w pewnych godzinach dnia, co powoduje pośpiech i niedokładność w pracy. Nocne uboje winny być zakazane o ile to z uwagi na warunki miejscowe nie zagraża poważnemi komplikacjami w aprowizacji miejscowej ludności,

4) przy wszystkich rzeźniach mają być urządzone odpowiadające koniecznym wymaganiom składy do solenia i przechowywania skór.

Korzystanie z tych składów winno być jaknajbardziej uprzystępnione dla rzeźników i handlarzy w celu uniknięcia pośrednictwa i magazynowania skór w prywatnych składach poza rzeźniami.

O wydanych w tym kierunku zarządzeniach oraz o wyniku zapoczątkowanej akcji, zechce Pan Starosta przedłożyć sprawozdanie do 31 grudnia br.

Za Wojewodę: **Ciemnołoński** w. r.
Naczelnik Wydziału.

D. OGŁOSZENIA, KOMUNIKATY i KONKURSY.

13

Ogłoszenie o nadaniu Krzyża Zasługi Za Dzielność.

Pan Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 8 listopada 1928 nadał po raz pierwszy

Krzyż Zasługi Za Dzielność

Władysławowi **Bzdakowi** i Bronisławowi **Ślęzakowi**, posterunkowym Policji Państwowej, za czyny wyjątkowej odwagi z narażeniem życia i położone przez to zasługi na polu bezpieczeństwa publicznego.

14

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

Do L. SOP. 12565/28. Tarnopol, dnia 8 grudnia 1928.
SO.

Regulamin

obrad Komisji do badania cen wydany przez Urząd Wojewódzki w Tarnopolu na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lipca 1928, Dz. U. Rz. P. Nr. 87, poz. 761.

§ 1. Po myśli § 7 powołanego rozporządzenia zakres działania Komisji do badania cen obejmuje:

a) opinjowanie na jakie rodzaje (gatunki) przetworów zbóż chlebowych oraz mięsa i jego przetworów jak mąki, pieczywa, mięsa, wyrobów masarskich, słoniny i smalcu należy wyznaczać ceny i w jakiej wysokości,

b) badanie kalkulacji cen przedstawionych Komisji przez wytwórców i kupców,

c) wydawanie opinji co do wysokości cen na żądanie władz administracyjnych, sądów i instytucji publicznych,

d) wydawanie opinji w sprawach karno-administracyjnych po myśli postanowienia § 11 wspomnianego rozporządzenia.

§ 2. Komisja do badania cen składa się w równej części z przedstawicieli producentów oraz konsumentów. Z grona producentów wchodzą przynajmniej w jednej osobie przedstawiciele rolnictwa, przemysłu młynarskiego, piekarskiego, rzeźniczego i masarskiego a w razie szczególnej potrzeby także przemysłu gospodniego i cukierniczego oraz przedstawiciele handlu wytwarzanych przez wymienione przemysły artykułów. Z grona konsumentów wchodzą delegaci wskazani przez spółdzielnie spożywców i robotnicze pracownicze związki. W braku takich zrzeszeń wchodzą do komisji reprezentanci miejscowych obywateli spożywców.

Każdy członek komisji ma swego zastępcę z tej samej grupy, z której sam pochodzi.

§ 3. Członków Komisji do badania cen i ich zastępców powołuje i zwalnia z urzędu w miastach powiatowych kierownik Starostwa, zaś w miasteczkach i gminach wiejskich o charakterze miejskim kierownik zarządu gminnego o ile zarząd ten został lub zostanie upoważniony przez Wojewodę do regulowania cen.

§ 4. Komisja do badania cen może dzielić się na sekcję młynarską, piekarską, rzeźnicką i masarską a w razie szczególnej potrzeby także na gospodnią i cukierniczą.

Przedstawiciel rolnictwa wchodzi tylko do sekcji młynarskiej i rzeźniczej, zaś przedstawiciele handlu wchodzą do sekcji tego przemysłu, którego artykułami handlują.

§ 5. Podobnie jak w Komisji ilości przedstawicieli producentów w sekcji musi odpowiadać równa ilość przedstawicieli konsumentów.

§ 6. Komisja do badania cen obraduje z reguły w sekcjach w komplecie zaś tylko w sprawach wyjątkowej wagi.

§ 7. Sekcja tak samo jak Komisja władna jest wydawać opinję we wszystkich sprawach wymienionych w § 1 niniejszego regulaminu.

§ 8. Komisja względnie sekcja wydaje opinję o cenach tylko dla tej miejscowości w której ma swą siedzibę.

§ 9. Przewodniczącym Komisji względnie sekcji w miastach powiatowych jest kierownik Starostwa a pod jego nieobecność referent aprowizacyjny.

§ 10. Przewodniczący powołuje i zwalnia z urzędu członków komisji, zwołuje, otwiera i zamyka posiedzenia, czuwa nad porządkiem i celowością obrad oraz w razie potrzeby zaprasza na posiedzenia rzeczoznawców z głosem doradczym.

§ 11. Referent aprowizacyjny winien stale brać udział w charakterze doradcy w obradach Komisji względnie sekcji urzędującej w mieście powiatowem w innych zaś komisjach lub sekcjach w powiecie tylko wtedy, gdy kierownik Starostwa uzna to za konieczne z uwagi na ważność sprawy. Głównem zadaniem referenta aprowizacyjnego na posiedzeniach jest udzielać wyjaśnień co do cen targowych surowców i co do sposobu kalkulacji cen artykułów będących przedmiotem obrad.

§ 12. Posiedzenia Komisji względnie sekcji w miarę potrzeby zwołuje Przewodniczący za pomocą zaproszeń za potwierdzeniem odbioru przynajmniej na 24 godzin naprzód. O ile członek Komisji przy odbiorze zaproszenia lub przynajmniej na 3 godziny przed posiedzeniem zawiadomi Przewodniczącego o przeszkodzie, Przewodniczący powoła zaraz jego zastępcę.

§ 13. Członek Komisji względnie zastępca tracą mandat, jeżeli nie jawią się na trzech z rzędu posiedzeniach bez uzasadnionego usprawiedliwienia.

W ich miejsce Przewodniczący w ciągu 3 dni powoła nowych z tej samej grupy, z której pochodzili. W ten sam sposób postąpi Przewodniczący jeśli członek Komisji lub zastępca umrze, wyprowadzi się, zrezygnuje, albo utraci prawo wyboru do Rady gminnej.

§ 14. Zastępcy mogą jawić się na posiedzeniach także bez zaproszenia i mogą zabierać głos, głosować jednak nie mogą, chyba, że zostaną powołani do udziału w posiedzeniu w miejsce nieobecnego członka.

§ 15. Do ważności uchwał w Komisji potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków, przyczem przemysły, których produkty są przedmiotem obrad, muszą być reprezentowane. Do ważności uchwał w sekcjach potrzebny jest komplet określony w § 4 niniejszego regulaminu.

§ 16. Uchwały w Komisjach i sekcjach zapadają zwykłą większością obecnych członków. W razie równości głosów ten wniosek urasta w moc uchwały, do którego przychyli się przewodniczący.

§ 17. Uchwały powzięte w Komisji lub sekcjach mają charakter opinjodawczy,

§ 18. Z każdego posiedzenia Komisji względnie sekcji spisuje się protokół, w którym mają być przedstawione wnioski i wynik rozprawy. Protokół podpisuje Przewodniczący i protokolant.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

15

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 14.604/28. Lwów, dnia 1 grudnia 1928.

Ustalenie wartości świadczeń w naturze.

Do Zarządu Powiatowej Kasy Chorych w Podhajcach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 i 19. II. ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) ustala wysokość świadczeń w naturze miarodajną dla określenia zasiłków pieniężnych i składek w okręgu Powiatowej Kasy Chorych w Podhajcach jak następuje:

I.

Dla służby domowej (oprócz płacy w gotówce):

1) wikt i mieszkanie miesięcznie . . 50 zł.
2) wikt, mieszkanie i odzież miesięcznie 60 „

II.

Dla służby i pracowników zakładów gastronomicznych, przemysłowych i handlowych (kucharze i kelnerzy, służba, czeladnicy, pomocnicy handlowi i t. p.) wynagradzanych oprócz płacy w gotówce, względnie nie pobierających żadnej płacy tylko świadczenia w naturze:

1) wikt i mieszkanie miesięcznie . 75 zł.
2) wikt, mieszkanie i odzież miesięcznie 80 „

III.

Dla kierowników zakładów i rządców:
1) wikt i utrzymanie miesięcznie . 120 zł.

Powyżej ustalona wartość świadczeń w naturze obowiązuje od dnia 1 grudnia 1928 r.

IV.

Wartość świadczeń w naturze dla pracowników rolnych, leśnych oraz przemysłowo-rolnych i przemysłowo-leśnych, została ustalona tut. okólnikiem Nr. 61 z dnia 24 czerwca 1924 roku L. 1962/24.

Dyrektor w z.: **Grzegorz Chomicki** w. r.

16

Wydział Powiatowy w Tarnopolu.

L. 7176/28. Tarnopol, dnia 28 listopada 1928.

Obwieszczenie.

Wydział powiatowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że uchwałą Rady powiatowej z dnia 26 października 1928 L. 7045, zatwierdzoną przez Pana Wojewodę tarnopolskiego przy współudziaie Wydziału wojewódzkiego reskryptem z dnia 17 listopada 1928 L. SOP/SO 11389/28, ustanowione zostały na rok 1929/30, dodatki komunalne od patentów akcyzowych w wysokości 100% od patentów na wyrób i 200% od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Z Wydziału powiatowego: Komisarz rządowy
Starosta: **Malicki** w. r.

17

Wydział powiatowy w Tarnopolu.

L. 7329/28. Tarnopol, dnia 28 listopada 1928.

Obwieszczenie.

Wydział powiatowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że uchwałą Rady powiatowej z dnia 26 października 1928 L. 7046, zatwierdzoną przez Pana Wojewodę tarnopolskiego przy współudziale wydziału wojewódzkiego reskryptem z dnia 23 listopada 1928 L. S. O. P/SO. 11390/28, ustanowione zostały opłaty drogowe na rok 1929/30 w wysokości 100% zasadniczego państwowego podatku gruntowego, 50% zasadniczego państwowego podatku od nieruchomości i 15% państwowego podatku przemysłowego uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Z Wydziału powiatowego: Komisarz rządowy
Starosta: **Malicki** w. r.

18

Komunikat.

P. Prezes Sądu Apelacyjnego we Lwowie zarządził na podstawie upoważnienia Ministerstwa Sprawiedliwości zwinięcie z dniem 30 grudnia 1928 Sądu powiatowego w Nowemsiole — który to dzień należy uważać za ostatni dzień urzędowania Sądu w Nowemsiole—i przeniesienie z dniem 31 grudnia 1928 agend tegoż Sądu tak w dziedzinie sądownictwa cywilnego jak i karnego z gmin: 1) Dobromirka, 2) Huszczanki, 3) Jacowce, 4) Łozówka, 5) Obodówka, 6) Suchowce, 7) Szelpaki — **do Sądu powiatowego w Zbarażu** — zaś agend sądowych z pozostałych 18 gmin, a to: 1) Hołotki, 2) Hołoszyńce, 3) Hnilice wielkie, 4) Hniliczki, 5) Klebanówka, 6) Klimkowce, 7) Koziary, 8) Koszlaki, 9) Medyn, 10) Nowesioło, 11) Palczyńce, 12) Pieńkowce, 13) Prosowce, 14) Skoryki, 15) Terpiłówka, 16) Toki, 17) Worobijówka, 18) Szczasnówka— **do Sądu powiatowego w Podwołoczyskach.**

Dnia 31 grudnia 1928 dla gmin okręgu sądowego w Nowemsiole stają się zatem właściwe miejscowo wyłącznie Sądy powiatowe w Zbarażu i Podwołoczyskach, zależnie od powyżej zapodanej nowej przynależności danej gminy.

19

Komunikat.

Na podstawie rozporządzenia P. Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 października 1928 (Dz. U. Rz. P, Nr. 90 poz. 794) zostaje z dniem 1 stycznia 1929 r. gmina Beremiany (pow. Buczacz) wyłączona z okręgu Sądu powiatowego w Tłustem i włączona do okręgu Sądu powiatowego w Buczaczu.

20

Komunikaty pocztowe.

W agencjach pocztowych Kudryńce pow. Borszczów, Płuhów pow. Złoczów, Maksymówka pow. Zbaraż, Kniaże pow. Złoczów i Bucniów pow. Tarnopol, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

W agencjach pocztowych Hadyńkowce pow. Kopyczyńce i Czarnokońce wielkie pow. Kopyczyńce, zaprowadzono służbę telefoniczną oraz telegraficzną w drodze telefonicznej w ograniczonych godzinach dziennych.

Z dniem 5 grudnia 1928 uruchomiono w miejscowości Pieniaki powiat Brody agencję pocztowo telegraficzną 2 stopnia we wszystkich działach służby pocztowej. Z tego powodu przydzielono gminę Pieniaki do miejscowego, zaś gminy Czepiele, Hołubica, Orzechowczyk, Szyszkowice, Zwyżeń do zamiejscowego okręgu doręczeń tej agencji, wydzielając je równocześnie z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Podkamień k. Brodów.

21

L. 4327. Borszczów, dnia 28 listopada 1928.

Ogłoszenie konkursu.

Z fundacji stypendyjnej imienia Henryka Sienkiewicza nada Wydział powiatowy jedno stypendjum

w kwocie 240 zł. rocznie uczniowi szkoły zawodowej, seminarjum nauczycielskiego, gimnazjum lub szkoły realnej, pochodzącemu z powiatu borszczowskiego, dobrymi obyczajami i dobrym postępem w naukach się odznaczającego na czas pobierania nauki aż do jej ukończenia.

Ubiegający się o to stypendjum winien jest wnieść prośbę do Wydziału powiatowego i poprzeć ją metryką urodzenia tudzież świadectwami szkolnemi.

Z Wydziału powiatowego:
Starosta: **Schreiber** w. r.

22

L. 4331. Borszczów dnia 30 listopada 1928.

Ogłoszenie konkursu.

Z fundacji stypendyjnej imienia „Odrodzenia Polski“ (dawniej im. cesarza Franciszka Józefa I.) „utworzonej przez Borszczowską Radę powiatową, rozdzieli Wydział powiatowy trzy stypendja po 200 zł. rocznie pomiędzy trzech uczni szkół przemysłowych, rękodzielniczych lub handlowych, przynależnych do którejkolwiek bądź gminy powiatu borszczowskiego, dzieciom ubogich rodziców lub sierotom na czas trwania nauki i aż do czasu jej ukończenia w rzeczonych Zakładach naukowych, jeżeli się wykażą dobrym postępem w naukach i dobrą notą w obyczajach a to w ten sposób, iż jedno stypendjum będzie nadanem kandydatowi obrządku rz. kat. narodowości polskiej, drugie kandydatowi obrządku gr. kat. narodowości rusińskiej, a trzecie kandydatowi wyznania mojżeszowego.

Ubiegający się o te stypendja winni zgłosić się do Wydziału powiatowego najdalej do **15 stycznia 1929 r.** i poprzeć swą prośbę metryką urodzenia tudzież świadectwami dotyczącego Zakładu naukowego.

Z Wydziału powiatowego:
Starosta: **Schreiber** w. r.

23

Konkurs.

Wydział powiatowy w Zbarażu, ogłasza konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Dobrowodach powiatu Zbaraż.

Do posady tej przywiązane jest wynagrodzenie według VIII. st. sł. uposażenia urzędników państwowych z doliczeniom 10% dodatku komunalnego.

Pierwszeństwo będą mieli lekarze z odbytem przeszkoleniem w zakresie administracji sanitarnej.

Podania należy wnieść do Wydziału powiatowego w Zbarażu do dnia **15 stycznia 1929.**

Do podania należy dołączyć:

1) świadectwo lekarskie wydane przez lekarza urzędowego,
2) poświadczenie obywatelstwa polskiego,
3) dowód uprawnienia do wykonywania praktyki lekarza w Państwie Polskiem,
4) dyplom doktora wszech nauk lekarskich,
5) metrykę urodzenia,
6) curriculum vitae (napisany własnoręcznie).

Komisarz rządowy: **Dr. Kaczkowski** w. r.
Starosta powiatowy.

24

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD, 10.674. Tarnopol, dnia 27 listopada 1928 r.

Ogłoszenie.

Daniel Speiser, zamieszkały w Tarnopolu, uzyskał pozwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Speiser“ na nazwisko „STÖCKEL“.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

25

Ogłoszenie.

Sołtys wsi Chroboły, gminy Obrubniki (Województwo Białostockie) zgubił dnia 27 sierpnia 1928 pieczęć sołtysowską z napisem „Sołtys wsi Chroboły, gm. Obrudniki“ o wymiarze 6 cm długości i 2 cm szerokości.

E. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

26

Komunikat.

Nakładem Lucjana Złotnickiego wydano pracę prof. Henryka Mościckiego i Stanisława Łozy p. t. „Czyn Dziesięciolecia 1918—1928“.

Książka ta obejmująca całokształt pracy państwowej twórczej w ciągu dziesięciolecia niepodległości Państwa Polskiego, winna się znaleść w każdej instytucji i w każdej bibljotece.

Cena jednej książki wynosi kwotę 3 zł. 20 gr.

Zamówienia przyjmuje p. Lucjan Złotnicki w Warszawie, ul. Marszałkowska 63.

27

Unieważnienia.

Dowód osobisty Nr. 1172 Serja 360272 wydany w roku 1923 przez Starostwo w Czortkowie na imię Markus Mützla unieważniam.

Schoma Auerbach z Załoziec, pow. Zborów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja b. Nr. 632711 wydany przez Inspektora koni w Krzemieńcu.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.